

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 15/01/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 311: CÀNG HỌC PHẬT CÀNG AN VUI

Chúng ta học Phật, chúng ta có cảm nhận được sự an vui hay không? Nếu chúng ta chưa cảm nhận được sự an vui thì đó là do chúng ta học nhưng không hành, hoặc hiểu một cách “lờ mờ” và làm một cách qua loa. Hòa Thượng từng nói: ***“Mấy mươi năm qua, tôi càng học Phật càng cảm thấy an vui!”***. Chúng ta phải sâu sắc phản tỉnh điều này nếu không sẽ trở thành oan gia của nhà Phật. Có những người học Phật nhưng sau đó quay trở lại báng bổ, chê bai giáo huấn của nhà Phật. Trên thế giới, có những tín đồ của các tôn giáo khác, khi tức giận, họ đốt nơi thờ tự, người thế gian có thể làm sai nhưng Thánh Hiền không sai! Thích Ca Mâu Ni Phật, Khổng Lão Phu Tử, Mạnh Tử đã làm như trên ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** dạy đó là: ***“Dĩ thân tác tắc”***. Chính mình làm gương. Các Ngài nói là làm.

Có những người không thật sự học Phật giáo, học Đạo giáo, học Nho giáo mà chỉ là những học giả nghiên cứu, họ là những nhà Phật học, Nho học, Đạo học. Những người này không chân thật học nên họ không thể có được an vui, tự tại. Nếu chúng ta chân thật học Phật giáo, học Đạo giáo, học Nho giáo thì ngay đời này sẽ tự tại, an vui.

Hòa Thượng nói: ***“Khi tôi gặp một chuyên gia, học giả, ông nói, những năm gần đây tôi đề xướng học “Đệ Tử Quy”, có rất nhiều người cùng nhau học tập, phong khí tốt đẹp đã hình thành ở các địa phương. Sau đó, ông hỏi tôi, vì sao phải đề xướng học “Đệ Tử Quy”***. Nhiều người hướng đến học tập “Đệ Tử Quy” là nhiều người đang hành hiếu, đang kính trọng Thầy Cô, trưởng bối, người này đã nhìn thấy kết quả nhưng họ vẫn hỏi vì sao phải học “Đệ Tử Quy”! Ngay đến một chuyên gia, học giả mà họ vẫn không thấu hiểu vì sao phải học giáo huấn của Thánh Hiền vậy thì những người không có tri thức, chắc chắn sẽ bài bác, chướng ngại, thậm chí phá hoại mà không biết rằng mình đang phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả vô cùng to lớn sau này!

Hòa Thượng đã khẳng định một cách quả quyết với vị học giả này rằng: ***“Nếu đặt ‘Tứ Khố Toàn Thư’ và ‘Đệ Tử Quy’ lên bàn cân thì cân sẽ thăng bằng. Sau khi nghe tôi nói, ông vô cùng ngạc nhiên và hỏi lại: ‘Làm sao có thể bằng được, ‘Đệ Tử Quy’ có 1080 chữ, trong khi ‘Tứ Khố Toàn Thư’ có 1500 quyển!’***. Hòa Thượng nhấn mạnh hai bộ sách dù khác biệt về trọng lượng nhưng có tầm quan trọng ngang nhau. Bởi lẽ, ***“Đệ Tử Quy”*** là để áp dụng ngay vào thực tế cuộc sống hằng ngày, còn ***“Tứ Khố Toàn Thư”*** phần lớn là lý luận và dẫn giải để chúng ta thông suốt.

Trên ***“Kinh Đại Tập”***, Phật đã nói: ***“Một câu ‘A Di Đà Phật’ là vô thượng thâm diệu thiện, là đại thần chú, đại minh chú, đảnh đảnh chú, tổng trì tất cả các thần chú”***. Tam Tạng Kinh Điển là để diễn đạt giúp chúng ta thấu hiểu, khi chúng ta đã tin sâu vào câu ***“A Di Đà Phật”*** thì chỉ cần niệm một câu ***“A Di Đà Phật”*** là đầy đủ! Trong thời đại của chúng ta, Hòa Thượng Hải Hiền đã làm ra minh chứng cho điều này, Ngài không biết chữ, không giảng Kinh, không nói pháp, không làm pháp sự, không mở đạo tràng mà chỉ niệm câu ***“A Di Đà Phật”*** suốt 92 năm, Ngài đã tự tại vắng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi.

Hòa Thượng nói: ***“Tôi nói với ông rằng: ‘Học Phật phải cầm ba cái gốc, ‘Đệ Tử Quy’ là thực tiễn văn hóa truyền thống, nếu như không thể thực tiễn trong đời sống hằng ngày, đời sống của chúng ta hoàn toàn khác biệt với lời dạy trong ‘Đệ Tử Quy’ thì chúng ta không có được lợi ích. ‘Đệ Tử Quy’ là ‘Tứ Thư’, là ‘Ngũ Kinh’, là ‘Thập Tam Kinh’, hay nói rõ hơn ‘Đệ Tử Quy’ là đời sống hóa của ‘Tứ Khố Toàn Thư’. Chúng ta thực tiễn ‘Đệ Tử Quy’ trong đời sống hằng ngày, trong mối quan hệ với mọi người chính là đời sống hóa của ‘Tứ Khố Toàn Thư’***. Hòa Thượng là người thông tông, thông giáo, Ngài giảng được tất cả Kinh điển nhưng cuối cùng Ngài chọn đề xướng thực tiễn ***“Đệ Tử Quy”*** trong cuộc sống hằng ngày.

Hòa Thượng nói: ***“Một bộ ‘Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo’, chính là thực tiễn toàn bộ ‘Đại Tạng Kinh’, nếu chúng ta không làm được ‘Thập Thiện Nghiệp Đạo’ thì bộ ‘Đại Tạng Kinh’ cũng chỉ là một mớ giấy vụn!’***. Hòa Thượng nói lời này một cách mạnh mẽ. Chúng ta quán sát, người học Phật mà vẫn ***“Sát, Đạo, Dâm”***, vẫn ***“Tham, Sân, Si”***, vẫn nói dối, nói lời hung ác, nói lời thù hận, nói lưỡi đôi chiều vậy thì họ học ***“Tam Tạng Kinh Điển”*** cũng không có

tác dụng! Nếu chúng ta không thực tiễn được mười điều thiện thì quá trình học Phật của chúng ta chỉ là quá trình cầu cúng, van xin. Rất nhiều người học Phật chỉ cầu cúng, van xin mà không thật làm, ngày ngày họ vẫn phạm phải các tội trộm cắp, nói dối. Hòa Thượng từng nói đây là những tội chúng ta thường rất dễ phạm phải.

Ngày trước, khi Lão cư sĩ Lý Bình Nam cần dùng một chiếc phong bì thì Ngài cũng xin phép người quản lý. Người quản lý nói rằng việc này là không cần thiết, mất thời gian thì Lão cư sĩ nói: *“Tôi là người học Phật, nếu tôi lấy bất cứ đồ vật gì mà không thưa hỏi, chưa được sự cho phép thì đó đều là ăn trộm”*. Tội ăn trộm là một trong bốn trọng giới của nhà Phật. Bốn giới trọng của nhà Phật là sát sanh, trộm cắp, tà dâm, vọng ngữ. Người niệm Phật mà phạm vào bốn giới trọng này thì cho dù niệm Phật vẫn đọa Địa ngục. Chúng ta phải sâu sắc phản tỉnh điều này! Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta không thực tiễn được **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** trong cuộc sống hằng ngày thì Tam Tạng Kinh Luận cũng chỉ là một mớ giấy vụn!”*.

Hòa Thượng nói: *“Thậm chí **“Đạo Tạng”** của Đạo giáo cũng không ngoại lệ, chúng ta thực tiễn **“Đạo Tạng”** chính là thực tiễn **“Thái Thượng Cầm Ứng Thiên”**. Nếu chúng ta nhận biết được điều này thì chúng ta mới có thể xem trọng, mới biết phải thực tiễn ba loại bảo tạng này ngay trong cuộc sống thường ngày”*. *“Tam Tạng Kinh Điển”* của nhà Phật là để thực tiễn ngay trong cuộc sống hằng ngày. Chúng ta phải thật làm, người thật làm thì sẽ thật có thành tựu.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta có nền tảng này thì mới có thể học hướng lên cao, chúng ta học Nho giáo thì mới có thể chân thật làm được quân tử, hiền nhân, Thánh Hiền, chúng ta học Phật thì mới có thể dần làm được A-La-Hán, Bồ Tát, Phật Đà. Nếu chúng ta không thể cảm gốc được nền tảng này thì không thể có được thành tựu”*. Những người nông cuồng, bài bác những lời dạy này thì cuộc đời họ sẽ khổ đau, phiền não.

Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta muốn có thành tựu, chúng ta muốn trở thành một học giả thì chúng ta phải thật học, thật nghiên cứu. Nếu chúng ta muốn trở thành quân tử, Thánh Hiền, A-La-Hán, Bồ Tát, Phật thì phải thật học, thật làm”*. Chúng ta muốn trở thành chuyên gia, học giả của nhà Phật thì phải nghiên cứu Phật học, chúng ta muốn trở thành chuyên gia, học giả của nhà

Đạo thì phải nghiên cứu Đạo học, chúng ta muốn trở thành chuyên gia, học giả của nhà Nho thì phải nghiên cứu Nho học. Chúng ta vẫn thường phạm phải “*Sát – Đạo – Dâm*”, chỉ cần khởi ý niệm thì đã phạm phải những tội này. Hằng ngày, trong cuộc sống, chúng ta tùy tiện giết hại, làm thương tổn chúng sanh; trong đoàn thể, chúng ta nói những lời ly gián, nói lời thù dật, ác khẩu.

Hòa Thượng đã nói: “***Chúng ta học Phật mà không thực tiễn được mười thiện thì “Tam Tạng Kinh Điển” chỉ là một mớ giấy vụn***”. Chúng ta xây dựng một kho sách có “*Tam Tạng Kinh Điển*”, “*Tứ Khố Toàn Thư*” nhưng chúng ta không thực tiễn những lời dạy trong “*Mười Thiện*” của nhà Phật, trong “*Đệ Tử Quy*” của nhà Nho, trong “*Thái Thượng Cầm Ứng Thiên*” của nhà Đạo, thì những bộ Đại Kinh này cũng chỉ là thức ăn cho mồi. Trước đây, tôi cũng từng có một tủ sách với nhiều sách quý bằng tiếng Hán, sáu tháng sau, tôi mở tủ sách ra thì thấy mồi đã ăn một phần, hiện tại, chắc nơi đó đã trở thành ổ mồi vì không ai xem tới.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta học Nho thì phải chân thật lập chí là học để làm Thánh Nhân, chúng ta phải trở thành một Khổng Tử, Mạnh Tử ở ngay đời này. Nếu chúng ta chỉ học tập, nghiên cứu thì không có kết quả!***”. Chúng ta phải suy ngẫm về những lời nói này! Ngay đời này, chúng ta phải trở thành một Khổng Tử, Mạnh Tử thì mới có thể cứu giúp thế gian. Chúng ta phải làm ra tấm gương thì người thế gian mới có tấm gương để soi chiếu.

Hòa Thượng nói: “***Nhiều năm trước, tôi đến một trường Đại học ở Luân-đôn, có rất nhiều nghiên cứu sinh Hán học dùng Phật Kinh, Kinh điển của nhà Nho để viết luận văn Tiến sĩ, họ có thể lấy được học vị, tương lai có thể trở thành nhà Hán học nhưng họ vẫn sống trong một thế giới thống khổ, phiền não. Khi tôi nói những lời này, các chuyên gia, học giả đều cười, tôi nói: “Các bạn so sánh thì thấy các bạn không thể có được tự tại, an vui như tôi. Tôi là người học Nho giáo không phải nhà Nho học, là người học Phật không phải là nhà Phật học, tôi thật làm theo giáo huấn của Phật, của Khổng Tử, của Mạnh Tử, nên tôi chân thật có lợi ích, càng học càng an vui, pháp hỷ sung mãn”. Nếu chúng ta càng học Phật càng nhiều “danh vọng lợi dưỡng” thì chúng ta chắc chắn sẽ càng học càng phiền não! Việc này vô cùng quan trọng, chúng ta không thể không biết***”. Họ không có được sự tự tại, an vui vì họ học nhưng không làm.

Hòa Thượng nói: **“Tôi nói với họ: “Trong “Luận Ngữ”, Khổng Lão Phu Tử nói: “Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ”. Học mà thường xuyên ôn tập, chẳng phải là vui sướng lắm sao!”**. Chúng ta học Phật nhiều năm, phiền não của chúng ta có giảm đi không hay càng học càng phiền não? Chúng ta càng học thì càng phải buông xả. Nếu chúng ta càng học càng dính mắc vào **“danh vọng lợi dưỡng”**, càng học càng phiền não thì chúng ta đã sai! Có những người niệm Phật, khi lâm chung hiện tướng vô cùng xấu, đây là họ nhắc nhở chúng ta là chúng ta đã buông xả hay chưa! Hòa Thượng thường nhắc chúng ta: **“Nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”**. Trong cuộc sống hằng ngày chúng ta đã biết tùy duyên hay chúng ta luôn cưỡng cầu? Chúng ta cưỡng cầu thì chắc chắn sẽ phiền não.

Thường ngày, chúng ta học Phật mà không an vui, học giáo huấn Thánh Hiền mà không tự tại vì chúng ta chấp trước, không buông xả. Có những người càng học Phật càng muốn có nhiều hơn, nếu bị mất đi tiền tài, vật chất thì họ sẽ phiền não. Hòa Thượng càng học càng an vui, tự tại vì Ngài học Nho học, Đạo học để làm được như Khổng Tử, Mạnh Tử, học Phật để lập chí làm A-La-Hán, làm Bồ Tát, làm Phật ngay trong cuộc sống. Thánh Hiền dạy: **“Nhân đạo vô cầu phẩm tự cao”**. Con người đạt đến chỗ không mong cầu thì phẩm chất, giá trị tự nâng cao.

Người xưa kể câu chuyện, ngày trước, khi Hứa Do nghe thấy chuyện danh lợi thì đi ra sông rửa tai, Sào Phủ đang dẫn trâu ra sông uống nước, thấy vậy liền hỏi lý do tại sao. Sau khi biết lý do, Sào Phủ liền dắt trâu ra chỗ khác uống nước vì không muốn con trâu uống phải nước có mùi danh lợi. Khí tiết của một người quân tử là như vậy! Hòa Thượng thường nói: **“Quân tử là thấy lợi không màng, thấy khó dần thân”**. Người ngày nay, rất ít người có được tư cách của người quân tử, người thế gian thường thấy lợi thì sáng mắt, thấy khó khăn thì trốn mất!

Chúng ta được học, được nghe Hòa Thượng phân tích thì mới biết được sự quan trọng của **“Đệ Tử Quy”**, **“Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”**, **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”**. Có một số người học Phật cho rằng học **“Đệ Tử Quy”** là tà đạo. Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Cha Mẹ gọi trả lời ngay, Cha Mẹ bảo chớ làm việc”**; **“Sáng phải thăm, tối phải viếng”**; **“Tiền của nhẹ, oán nào sanh. Lời nhường nhịn, tức giận mất”**; **“Với người lớn, phải nói nhỏ. Nhỏ không nghe,**

không đúng phép”, Nếu không có 113 điều của “*Đệ Tử Quy*”, chúng ta không thể biết cách đối nhân xử thế.

Có những người học Phật nhưng ở nhà thì mắng Cha Mẹ, ở trường thì mắng Thầy Cô, đến chùa thì mắng trụ trì, người chân thật học chuẩn mực của Thánh Hiền, giáo huấn của Phật Bồ Tát thì sẽ luôn khiêm kính. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Một phần thành kính thì được một phần lợi ích. Mười phần thành kính thì được mười phần lợi ích”**. Kính trọng Cha Mẹ, trưởng bối, kính trọng người trên là tính đức của mỗi chúng ta. Chúng ta lưu lộ tâm cung kính được một phần thì được một phần lợi ích, lưu lộ được mười phần thì được mười phần lợi ích. Thầy Định Hoằng cũng đã nói: *“Nếu chúng ta có một ngàn phần thành kính thì được một ngàn phần lợi ích. Nếu chúng ta có một triệu phần thành kính thì được một triệu phần lợi ích”*.

Hòa Thượng nói, đệ tử quy chỉ có 1080 chữ trong khi đó “*Tứ Khố Toàn Thư*” có 1500 quyển, có thể phải chở bằng một xe tải vậy mà mang lên bàn cân thì cân cân thăng bằng. Thầy Định Hoằng đã từng dùng “***Kinh Hoa Nghiêm***” để chú giải cho “*Đệ Tử Quy*”, bộ đĩa này đã được dịch và tải lên trang “*Tinhkhongphapngu.net*”. Nếu người học Phật mà không làm được “*Năm Giới*”, “*Mười Thiện*” thì tu hành mà chính mình vẫn khổ đau, buồn phiền, tương lai thì sẽ đọa lạc. Chúng ta phải chính mình phản tỉnh, nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta sẽ khổ đau, đọa lạc, không ai có thể giúp chúng ta. Nếu chúng ta ngông cuồng, bài bác giáo huấn của người xưa thì chúng ta đã tạo ra nhân vô cùng xấu ác và chính mình nhất định phải nhận quả.

Người chân thật tu hành thì sẽ nói ít vì họ sợ nhân quả. Trên Kinh nói: **“*Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả*”**. Bồ Tát sợ tạo nhân, các Ngài luôn quán chiếu, việc làm, lời nói của mình có tạo nhân bất thiện hay không, nếu có thì các Ngài sẽ không làm; trong khi đó chúng sanh tùy tiện tạo nhân bất thiện, khi gặp quả thì sợ hãi. Chúng sanh khi gặp quả thì mới cầu trời, khẩn Phật, van xin khắp nơi. Nhưng khi quả báo đã đến thì không còn kịp như Hòa Thượng thường nói: **“*Đã không còn kịp!*”**.

Trước đây, tôi khuyên một người có sức ảnh hưởng rất lớn là họ nên làm những việc thiết thực lợi ích chúng sanh như mở trường dạy chuẩn mực cho các con. Người này nói: *“Thôi! Huynh đừng xen tạp nữa!”*. Tôi mời anh đến lễ tri ân

Cha Mẹ nhiều lần nhưng anh cũng chưa bao giờ tham gia. Nhờ đến các buổi lễ tri ân mà nhiều người phát được tâm tri ân Cha Mẹ khiến các bậc Cha Mẹ vô cùng hạnh phúc. Sau khoảng hơn mười lăm năm, người này quay về tìm tôi. Một lần, khi chúng tôi ngồi ăn cơm, trong bữa cơm có con trai của người này, người con trai này đã có vợ con, trước bữa ăn khi mọi người chưa niệm Phật thì người con đã ăn cơm, khi mọi người niệm Phật xong thì người con cũng đã ăn cơm xong. Người Bố nhìn thấy như vậy thì cảm thấy rất ái ngại với những bạn bè xung quanh. Chúng ta phải quan sát xem, những điều một người học, nói và làm có thiết thực lợi ích cộng đồng, xã hội hay không. Nếu người nào làm vì tiền, vì “*danh vọng lợi dưỡng*” thì đó là họ đã đi theo tà đạo.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc chúng ta, nếu chúng ta học Nho học mà không thực tiễn “*Đệ Tử Quy*” trong cuộc sống thường ngày thì “*Tứ Khố Toàn Thư*” cũng vô dụng; chúng ta học Phật mà không thực tiễn được “*Mười Thiện*” thì “*Tam Tạng Kinh Điển*” của nhà Phật cũng trở thành mớ giấy vụn. Phật dạy chúng ta những điều căn bản nhất mà chúng ta không làm được thì làm sao chúng ta làm được những điều cao hơn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*